

ZAKON O ZAŠTITI ŽRTAVA RATNE TORTURE REPUBLIKE SRPSKE

("Sl. glasnik RS", br. 90/2018)

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i postupak za priznavanje statusa i prava žrtava ratne torture kao posebne kategorije civilnih žrtava rata, prava po osnovu utvrđenog statusa i način njihovog ostvarivanja, način obezbjeđivanja sredstava za ostvarivanje tih prava, te druga pitanja od značaja za priznavanje statusa i prava po ovom zakonu.

Član 2

(1) Ovaj zakon isključuje diskriminaciju po osnovu nacionalne, rasne i vjerske pripadnosti, kao i sve druge oblike diskriminacije i obezbjeđuje poštovanje principa ravnopravnosti polova, pravičnosti, socijalne osjetljivosti i solidarnosti, te ravnotežu između privatnog interesa i društvenih mogućnosti.

(2) Gramatički izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba roda.

Član 3

(1) Žrtva ratne torture u smislu ovog zakona je lice koje je kao civil u vrijeme i u vezi sa oružanim sukobima na teritoriji bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu: SFRJ), u periodu od 17. avgusta 1990. godine do 19. juna 1996. godine, bilo izloženo nekom od oblika torture (u daljem tekstu: žrtva torture).

(2) Pod torturom u smislu ovog zakona podrazumijeva se svaka radnja kojom se nekom licu namjerno nanosi bol ili teška tjelesna ili duševna patnja s ciljem da se od tog lica ili nekog trećeg lica dobiju određeni podaci ili priznanja, ili da se to lice kazni za djelo koje je ono ili neko treće lice počinilo ili za koje se sumnja da ga je počinilo, da bi se to lice zastrašilo ili da bi se na to lice izvršio pritisak, ili zbog bilo kojeg drugog razloga zasnovanog na bilo kojem obliku diskriminacije ako tu bol ili te patnje nanosi službeno lice ili bilo koje drugo lice koje djeluje u službenom svojstvu ili na podsticaj tog lica ili s njegovim izričitim ili prećutnim pristankom.

(3) Izraz "tortura" ne odnosi se na bol i patnje koje su posljedica zakonskih sankcija ili su neodvojive od tih sankcija.

Član 4

Prema obliku torture, žrtva torture u smislu ovog zakona je:

1) lice koje je nezakonito bilo lišeno slobode, zatvoreno ili mu je bila ograničena sloboda kretanja u bilo kojem zatvorenom ili otvorenom prostoru koji je služio za tu svrhu logor, zatvor, sabirni centar, kućni zatvor, te druga mjesta zatvaranja (u daljem tekstu: logoraš),

2) lice nad kojim je protiv njegove volje izvršeno silovanje ili bilo koji oblik seksualnog zlostavljanja (u daljem tekstu: žrtva seksualnog nasilja),

3) lice koje je bilo izloženo bilo kojem drugom obliku torture u skladu sa članom 3. ovog zakona.

Član 5

(1) Status žrtve torture i prava u skladu sa ovim zakonom može ostvariti lice koje je:

1) državljanin Bosne i Hercegovine koji ima prebivalište na teritoriji Republike Srpske ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine,

2) državljanin Bosne i Hercegovine koji se vratio poslije 19. juna 1996. godine iz Republike Srpske u prijeratno mjesto prebivališta u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija BiH), ukoliko nije ostvarilo status i prava po propisima Federacije BiH,

3) državljanin Bosne i Hercegovine koji boravi u inostranstvu ali je neposredno prije odlaska u inostranstvo imao prebivalište, odnosno boravak na teritoriji Republike Srpske ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(2) Status žrtve torture i prava u skladu sa ovim zakonom može ostvariti i lice koje je strani državljanin, a koje je imalo boravak na teritoriji Republike Srpske posljednje tri godine prije podnošenja zahtjeva.

Član 6

Status žrtve torture i pravo u skladu sa ovim zakonom može se ostvariti ako po istom činjeničnom osnovu nije već ostvareno po drugom propisu Republike Srpske, Federacije BiH, Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ili države u okruženju, bez obzira na to da li se pravo koristi.

Član 7

Lice sa utvrđenim statusom žrtve torture po ovom zakonu može da ostvari sljedeća prava:

- 1) pravo na mjesečno novčano primanje,
- 2) pravo na zdravstveno osiguranje,
- 3) pravo na oslobađanje od troškova ličnog učešća u korišćenju zdravstvene zaštite, odnosno participacije,
- 4) pravo na banjsku rehabilitaciju,
- 5) podsticaj za zapošljavanje i samozapošljavanje.

Član 8

Lice sa utvrđenim statusom žrtve torture može ostvariti i:

- 1) pravo na rehabilitaciju koje se kroz zaštitu men talnog i fizičkog zdravlja obezbjeđuje civilnim žrtvama rata u skladu sa propisom iz oblasti zdravstvene zaštite,
- 2) prava iz socijalne zaštite, u skladu sa propisom iz oblasti socijalne zaštite,
- 3) pravo na besplatnu pravnu pomoć koje se prema propisu iz oblasti pružanja besplatne pravne pomoći obezbjeđuje licima pod međunarodnom zaštitom, u skladu sa međunarodnim standardom,
- 4) pravo na oslobađanje od plaćanja sudskih taksa, u skladu sa propisom iz oblasti sudskih taksa,
- 5) pravo na oslobađanje od plaćanja administrativnih taksa prilikom ostvarivanja prava na mjesečna primanja po ovom zakonu kao obliku socijalne zaštite, u skladu sa propisom iz oblasti administrativnih taksa.

Član 9

(1) Mjesečno novčano primanje žrtava torture utvrđuje se u visini koja je propisom iz oblasti zaštite civilnih žrtava rata propisana za određenu grupu civilnih žrtava rata, i to:

- 1) za žrtvu torture iz člana 4. t. 1) i 3) ovog zakona koja je u vrijeme doživljene torture bila maloljetna i ima utvrđeno tjelesno oštećenje od 20% do 60% iznos primanja je u visini civilne invalidnine šeste grupe, a ako je tjelesno oštećenje veće od 60% iznos primanja je u visini civilne invalidnine koja je propisana za utvrđenu grupu, odnosno procenat invaliditeta,
- 2) za žrtvu seksualnog nasilja pretrpljenog za vrijeme zarobljenštva iznos primanja je u visini propisane civilne invalidnine četvrte grupe,
- 3) za ostale žrtve seksualnog nasilja iznos primanja je u visini propisane civilne invalidnine šeste grupe.

(2) Mjesečno novčano primanje za žrtvu seksualnog nasilja u visini propisane civilne invalidnine druge grupe utvrđuje se u sljedećim slučajevima:

- 1) prisilne trudnoće nastale kao posljedica seksualnog nasilja,
- 2) prisilno izazvanog pobačaja kao posljedica seksualnog nasilja,
- 3) rođenja djeteta zbog prisilne trudnoće nastale kao posljedica seksualnog nasilja,

4) seksualnog nasilja počinjenog prema maloljetnom licu.

Član 10

(1) Ako žrtva seksualnog nasilja smatra da bi po osnovu tjelesnog oštećenja zadobijenog pod okolnostima iz člana 3. stav 1. ovog zakona mogla ostvariti veća primanja od primanja iz člana 9. stav 1. ovog zakona, može podnijeti zahtjev za utvrđivanje stepena tog oštećenja i prava na novčano primanje koje odgovara utvrđenoj grupi invaliditeta.

(2) Ocjena invaliditeta u smislu člana 9. stav 1. tačka 1) ovog zakona i stava 1. ovog člana vrši se u skladu sa propisima kojima se uređuje zaštita civilnih žrtava rata.

(3) Za ocjenu invaliditeta, u smislu stava 2. ovog člana, stranka je dužna priložiti relevantnu medicinsku dokumentaciju o oštećenju organizma po osnovu pretrpljene torture.

(4) Medicinska dokumentacija koja se odnosi na fizičko oštećenje organizma prouzrokovano ranom, povredom ili ozljedom mora da potiče iz perioda iz člana 3. stav

1. ovog zakona, odnosno najkasnije godinu dana po isteku tog perioda, a medicinska dokumentacija koja se odnosi na mentalno oštećenje organizma mora da potiče iz istog perioda ili najkasnije deset godina po isteku tog perioda.

(5) Ako u postupku ocjene invaliditeta iz stava 4. ovog člana stranka neopravdano ne pristupi na pregled pred ljekarsku komisiju ili na bilo koji način onemogućiti da ljekarska komisija da nalaz i mišljenje, smatraće se da je odustala od zahtjeva.

Član 11

(1) Žrtva torture ima pravo na zdravstveno osiguranje kao civilna žrtva rata, ukoliko nije i ne može biti osigurana po nekom drugom osnovu utvrđenom propisima iz oblasti zdravstvenog osiguranja.

(2) Žrtva seksualnog nasilja ima pravo na oslobađanje od troškova ličnog učešća u korišćenju zdravstvene zaštite, odnosno participaciju ukoliko ne ispunjava uslove za to pravo po propisima iz oblasti zdravstvenog osiguranja.

Član 12

Licu sa utvrđenim statusom žrtve torture obezbjeđuje se banjska rehabilitacija koju organizuje Ministarstvo rada i boračkoinvalidske zaštite (u daljem tekstu: Ministarstvo) po posebnom projektu na koji Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada) daje saglasnost.

Član 13

Žrtvi seksualnog nasilja obezbijediće se pravo na podsticaj za zapošljavanje i samozapošljavanje u skladu sa posebnim programima Vlade kojim se obezbjeđuje zapošljavanje i samozapošljavanje nezaposlenih lica.

Član 14

Zahtjev za priznavanje statusa žrtve torture i prava na mjesečno novčano primanje, kao i zahtjev za priznavanje prava na zdravstveno osiguranje podnosi se gradskom, odnosno opštinskom organu uprave nadležnom za poslove boračkoinvalidske zaštite i zaštite civilnih žrtava rata (u daljem tekstu: prvostepeni organ), po mjestu prebivališta podnosioca zahtjeva.

(2) Obrazac zahtjeva iz stava 1. ovog člana biće dostupan na internet stranici Ministarstva, kao i kod prvostepenih organa, u štampanom obliku.

Član 15

(1) Dokaze o pretrpljenoj torturi, u smislu člana 3. ovog zakona, organ koji vodi postupak pribavlja po službenoj dužnosti.

(2) Dokaze o činjenicama iz člana 9. stav 2. t. 1), 2) i 3) ovog zakona pribavlja podnosilac zahtjeva.

(3) Organ koji vodi postupak cijeniće i dokaze iz člana 16. ovog zakona koje je stranka priložila uz zahtjev za priznavanje statusa žrtve torture.

Član 16

- (1) Činjenica da je neko lice bilo izloženo torturi pod okolnostima iz člana 3. stav 1. ovog zakona dokazuje se uvjerenjem koje, na zahtjev organa koji vodi postupak, u skladu sa svojim službenim evidencijama i raspoloživom građom, izdaje Republički centar za istraživanje rata, ratnih zločina i traženje nestalih lica (u daljem tekstu: Centar), u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva.
- (2) Ako Centar u roku iz stava 1. ovog člana ne dostavi uvjerenje, organ koji vodi postupak odlučuje i bez tog uvjerenja.
- (3) Činjenica o pretrpljenoj torturi može se utvrđivati i dokazima kojima u okviru svoje nadležnosti raspolažu drugi republički organi, institucije ili službe.
- (4) Pod dokazima u smislu stava 3. ovog člana smatraju se: pravosnažne sudske odluke, isprave, uvjerenja, službeni akti i dokumenti nastali u vršenju službene dužnosti ili javnog ovlašćenja, nalazi vještaka, zapisnici o uviđaju, izjave stranke i svjedoka date nadležnom organu, te drugi dokazi koji su podobni za utvrđivanje stanja stvari i koji odgovaraju pojedinom slučaju.
- (5) U nedostatku dokaza iz st. 1. i 3. ovog člana, činjenica o pretrpljenoj torturi može se dokazivati potvrdom Međunarodnog crvenog krsta, kao i pravosnažnim sudskim odlukama domaćih i stranih sudova iz kojih se na nesumnjiv način može dokazati da je žrtva pretrpjela torturu.
- (6) Status žrtve torture i prava u skladu sa ovim zakonom ne mogu se utvrditi samo na osnovu izjave stranke i svjedoka, osim kad je takva izjava data nadležnom organu u vezi sa pokretanjem krivičnih postupaka za počinjene ratne zločine.
- (7) U postupku za utvrđivanje statusa žrtve torture, organ koji vodi postupak će, u zavisnosti od utvrđenog činjeničnog stanja, tražiti i mišljenje Saveza logoraša Republike Srpske i/ili Udruženja žena žrtava rata Republike Srpske, kao i ostalih udruženja civilnih žrtava rata koja su stekla status udruženja od javnog interesa u skladu sa propisom kojim je regulisana oblast udruženja i fondacija.
- (8) Ako udruženja iz stava 7. ovog člana ne dostave svoje mišljenje u roku od 30 dana po prijemu zahtjeva, organ koji vodi postupak odlučuje i bez tog mišljenja.

Član 17

- (1) Prvostepeni organ odlučuje o zahtjevu iz člana 14. ovog zakona donošenjem upravnog akta kojim zahtjev odbacuje, odbija ili usvaja.
- (2) Protiv upravnog akta prvostepenog organa iz stava 1. ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, u roku od 15 dana od dana dostavljanja.
- (3) Rješenje prvostepenog organa kojim se priznaje status žrtve torture i/ili pravo na mjesečno novčano primanje i pravo na zdravstveno osiguranje podliježe reviziji koju vrši Ministarstvo po službenoj dužnosti.
- (4) Ako je na prvostepeno rješenje izjavljena žalba, o reviziji i žalbi se rješava istim rješenjem.
- (5) Revizija i žalba ne odgađaju izvršenje prvostepenog rješenja iz stava 3. ovog člana, osim rješenja koje je prvostepeni organ donio u ponovnom postupku.
- (6) Revizija i žalba odgađaju izvršenje rješenja i u slučaju kada je prvostepeni organ donio rješenje po prijedlogu za ponavljanje postupka.
- (7) Ako žalbu uvaži, Ministarstvo će ukinuti prvostepeno rješenje i samo drugačije riješiti stvar ili vratiti predmet prvostepenom organu na ponovni postupak.
- (8) Ako Ministarstvo uvaži žalbu izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa kojim je zahtjev odbijen, poništiće prvostepeno rješenje i samo drugačije riješiti stvar ili vratiti predmet prvostepenom organu na ponovni postupak.
- (9) Protiv rješenja Ministarstva donesenog u postupku revizije ili u postupku po žalbi može se pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana dostavljanja.
- (10) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog u postupku revizije ili u postupku po žalbi kojim je prvostepeno rješenje poništeno ili ukinuto i vraćeno na ponovni postupak, ne može se pokrenuti upravni spor.

Član 18

(1) U vršenju revizije prvostepenog rješenja, Ministarstvo može dati saglasnost na rješenje, može ga izmijeniti, ukinuti ili poništiti i samo riješiti stvar u korist ili na štetu stranke, ili ga ukinuti ili poništiti i vratiti prvostepenom organu na ponovni postupak.

(2) Ministarstvo će u postupku revizije izmijeniti, ukinuti ili poništiti prvostepeno rješenje ako utvrdi da su u prvostepenom postupku nepotpuno ili pogrešno utvrđene činjenice, da se nije vodilo računa o pravilima postupka koji bi bili od uticaja na rješenje stvari, da su pogrešno ocijenjeni dokazi, da je iz utvrđenih činjenica izveden pogrešan zaključak o činjeničnom stanju ili da je pogrešno primijenjen propis na osnovu koga je stvar riješena.

(3) Prvostepeni organ čije je rješenje u postupku revizije ukinuto ili poništeno i vraćeno na ponovni postupak, donosi novo rješenje koje podliježe reviziji u kojoj se ispituje da li je ono u skladu sa razlozima zbog kojih je ranije rješenje ukinuto ili poništeno i vraćeno na ponovni postupak.

Član 19

(1) U postupku za ostvarivanje statusa žrtve torture i prava po ovom zakonu primjenjuju se odredbe zakona kojim se reguliše opšti upravni postupak ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

(2) Ukoliko je u postupku iz stava 1. ovog člana neophodna neposredna izjava stranke, stranka će se saslušati na način koji je za nju najmanje traumatičan, pri čemu će se posebno voditi računa o rodnoj osjetljivosti.

Član 20

Za rješavanje o statusu i pravima žrtve torture za lica koja nemaju prebivalište u Republici Srpskoj, mjesno je nadležan prvostepeni organ prema mjestu posljednjeg prebivališta, odnosno boravka u Republici Srpskoj.

Član 21

Troškove organa u postupku za ostvarivanje statusa i prava žrtve torture u skladu sa ovim zakonom snosi organ koji vodi postupak.

Član 22

(1) Pravo na mjesečno novčano primanje po ovom zakonu pripada od prvog dana narednog mjeseca po podnošenju zahtjeva iz člana 14. stav 1. ovog zakona.

(2) Rješenje kojim je priznato pravo na mjesečno novčano primanje po ovom zakonu izvršava prvostepeni organ po službenoj dužnosti i vodi evidenciju o korisnicima i izvršenim isplatama.

(3) Za korisnike prava sa prebivalištem u inostranstvu rješenje iz stava 2. ovog člana izvršava organ kod koga se korisnik vodi u evidenciji.

Član 23

Ministarstvo vodi jedinstvenu matičnu evidenciju

korisnika prava po ovom zakonu i obezbjeđuje tajnost podataka u skladu sa propisima iz oblasti zaštite ličnih podataka.

(2) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja evidencija korisnika prava po ovom zakonu.

Član 24

(1) Mjesečno novčano primanje stranka može primiti lično ili posredstvom punomoćnika, odnosno zakonskog zastupnika.

(2) Ukoliko se isplata mjesečnog novčanog primanja vrši posredstvom punomoćnika ili zakonskog zastupnika, svakih šest mjeseci je obavezno punomoć obnoviti, odnosno dostaviti dokaz o životu.

Član 25

(1) Korisnik prava na mjesečno novčano primanje po ovom zakonu dužan je da nadležnom organu prijavi svaku promjenu koja je od uticaja na ostvarivanje i prestanak tog prava u roku od 15 dana od dana nastanka promjene.

(2) Ako korisnik ne prijavi promjenu koja je od uticaja na ostvarivanje prava, isplata primanja će se obustaviti sve dok korisnik ne prijavi promjenu, bez prava na neisplaćena primanja.

(3) Smatra se da korisnik nije prijavio promjenu i kada je odsutan iz mjesta prebivališta, odnosno boravišta ili se nalazi u inostranstvu duže od 60 dana, a nema punomoćnika, odnosno zakonskog zastupnika, kao i kada nije obnovljena punomoć ili dostavljen dokaz o životu nakon isteka roka iz člana 24. stav 2. ovog zakona.

Član 26

(1) Mjesečno novčano primanje po ovom zakonu isplaćuju se po isteku mjeseca za koji se vrši isplata.

(2) Ukoliko nastupi razlog zbog kojeg prestaje pravo na mjesečno novčano primanje, isplata se vrši zaključno sa mjesecom u kojem je nastao razlog za prestanak prava.

Član 27

(1) Potraživanja novčanih primanja po ovom zakonu zastarijevaju za tri godine od dana dospelosti svakog pojedinog primanja.

(2) Pravo iz koga proističu novčana primanja po ovom zakonu zastarijeva za pet godina od dana dospelosti najstarijeg pojedinog potraživanja poslije koga nije vršena isplata.

Član 28

Dospjeli, a neisplaćeni iznosi novčanih primanja po ovom zakonu mogu se nasljeđivati.

Član 29

Prava stečena po ovom zakonu ne mogu se prenijeti na drugo lice.

Član 30

(1) Lice kome je isplaćeno novčano primanje po ovom zakonu, na koje nije imalo pravo, dužno je da vrati primljeni iznos:

1) ako je na osnovu netačnih podataka za koje je znalo ili moralo znati da su netačni ili je na drugi protivpravni način ostvarilo novčano primanje koje mu ne pripada, ili je očiglednom greškom nadležnog organa ostvarilo novčano primanje u većem iznosu nego što mu pripada,

2) ako je ostvarilo novčano primanje zbog toga što nije prijavilo nastale promjene koje utiču na obim i prestanak prava, a znalo je ili je moralo znati za te promjene,

3) ako je primilo iznos veći od iznosa koji mu je određen rješenjem.

(2) Potraživanje prema licu iz stava 1. ovog člana zastarijeva istekom roka određenog zakonom kojim se uređuju obligacioni odnosi.

(3) Rok iz stava 2. ovog člana počinje teći od dana konačnosti rješenja kojim je utvrđeno da stranci ne pripada isplaćeno novčano primanje ili da joj pripada u manjem obimu (stav 1. t. 1. i 2. ovog člana), odnosno od dana kada je izvršena posljednja nepravilna isplata (stav 1. tačka 3. ovog člana).

(4) Lice iz stava 1. ovog člana dužno je da vrati novčano primanje najviše u iznosu primljenom za posljednje tri godine, računajući od posljednje isplate na koju nije imalo pravo.

Član 31

(1) Organi nadležni za rješavanje o pravima po ovom zakonu po službenoj dužnosti vrše nadzor nad primjenom člana 30. ovog zakona.

(2) Rješenje kojim se stranka obavezuje da vrati neosnovano primljena sredstva donosi prvostepeni organ koji je mjesno nadležan da rješava o glavnoj stvari.

(3) Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana stranka ima pravo žalbe Ministarstvu u roku od 15 dana.

Član 32

(1) Ako je lice iz člana 30. ovog zakona i dalje korisnik novčanog primanja po ovom zakonu ili zakonu iz oblasti boračkoinvalidske zaštite ili zaštite civilnih žrtava rata, administrativno izvršenje konačnog rješenja o naknadi štete vrši se u visini od jedne polovine do punog iznosa novčanog primanja.

(2) Ako lice iz člana 30. ovog zakona nije korisnik prava u smislu stava 1. ovog člana, izvršenje se sprovodi u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršni postupak.

Član 33

Sredstva potrebna za ostvarivanje prava iz člana 7. ovog zakona obezbjeđuju se iz budžeta Republike Srpske sa pozicije Ministarstva rada i boračkoinvalidske zaštite.

Član 34

(1) Troškovi u vezi sa ostvarivanjem prava na mjesečna novčana primanja po ovom zakonu obezbjeđuju se u budžetu Republike Srpske.

(2) Troškovima u smislu stava 1. ovog člana smatraju se troškovi na ime naknada bankama, odnosno organizaciji poštanskog saobraćaja za usluge za izvršene isplate novčanih primanja i troškovi vještačenja prilikom ocjene invaliditeta.

Član 35

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovog zakona vrši Ministarstvo.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona vrši nadležna inspekcija u skladu sa zakonom.

Član 36

(1) Prvostepeni organi dužni su da na zahtjev Ministarstva:

1) podnesu izvještaj o sprovođenju ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega,

2) dostave rješenje na reviziju Ministarstvu, u roku koji Ministarstvo odredi.

(2) Ministarstvo daje prvostepenim organima obavezne instrukcije za izvršavanje poslova za koje su ovlašćeni ovim zakonom.

Član 37

(1) Prvostepeni organ kazniće se za prekršaj novčanom kaznom od 1.000 KM do 3.000 KM:

1) ako u roku koje odredi Ministarstvo ne dostavi rješenje na reviziju,

2) ako ne postupi po konačnom rješenju Ministarstva, odnosno ako ne izvrši to rješenje u roku od 30 dana od dana prijema rješenja,

3) ako ne dostavi spise predmeta radi odgovora na tužbu ili preduzimanja druge radnje u sudskom postupku, u roku koji odredi Ministarstvo,

4) ako u ostavljenom roku ne postupi po aktu Ministarstva kojim je naloženo izvršavanje određene radnje u vezi sa izvršavanjem ovog zakona.

(2) Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kazniće se i odgovorno lice u prvostepenom organu novčanom kaznom od 300 KM do 1.000 KM.

Član 38

(1) Zahtjev za priznavanje statusa žrtve torture i prava u skladu sa ovim zakonom može se podnijeti u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Ako se zahtjev zasniva na prethodno presuđenoj krivičnoj stvari, a pravosnažnost presude je nastupila po isteku roka iz stava 1. ovog člana, može se podnijeti u roku od godinu dana od dana pravosnažnosti krivične presude.

Član 39

(1) Lice koje je steklo status i pravo na novčano primanje po istom činjeničnom osnovu po propisima Republike Srpske iz oblasti zaštite civilnih žrtava rata može podnijeti zahtjev za priznavanje statusa žrtve torture, bez priznavanja prava propisanih ovim zakonom.

(2) Lice iz stava 1. ovog člana može podnijeti zahtjev za priznavanje statusa i prava u skladu sa ovim zakonom ukoliko smatra da je to za njega povoljnije.

(3) Lice kome su u slučaju iz stava 2. ovog člana priznata prava u skladu sa ovim zakonom gubi prethodno stečeni status i prava bez mogućnosti njihovog vraćanja.

Član 40

Ministar će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti pravilnik kojim će se propisati matična evidencija korisnika prava (član 23. stav 2).

Član 41

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srpske."